

"La Diputació ha de ser la referència del territori en la defensa dels seus interessos"

Jaume Gilabert, president de la Diputació de Lleida

Jaume Gilabert i Torruella (Montgai, 7 de novembre de 1953) és l'actual president de la Diputació de Lleida

Llicenciat en Magisteri per la Universitat de Barcelona, Graduat Social per la mateixa universitat i llicenciat en Ciències del Treball per la Universitat de Lleida, Gilabert ocupa la presidència de la Diputació des de l'agost del 2007.

Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya des de 1986, entre 2004 i 2007 va ser el delegat de la Generalitat de Catalunya a Lleida. En l'actualitat, també és alcalde de Montgai, la seva vila natal, des de juny de 2007.

Quins són els principals reptes i projectes de la Diputació de Lleida?

Tenim com a objectiu obrir la Diputació, universalitzar les seves ajudes i ser la referència del territori en la defensa dels seus interessos. Ens hem posat el repte de donar a Lleida el valor afegit de la qualitat dels nostres productes i situar el nostre territori al món. Hem creat la marca "Lleida Qualitat" per promocionar els productes de la terra i hem signat per exemple un conveni amb el Patronat Catalunya Món per aprofitar la seva xarxa. Juntament amb "Lleida Qualitat" també continuem potenciant la nostra marca turística "Ara Lleida", amb la qual hem començat a donar a conèixer, a banda del Pirineu, els atractius de la plana de Lleida. Les comarques lleidatanes hem d'abandonar d'una vegada el discurs del victimisme i del conformisme. Tenim el terreny per fer sòl industrial que altres parts de Catalunya pràcticament ja han exhaurit. Estem en plena expansió d'infraestructures en una important zona geoestratègica, amb l'AVE, l'aeroport d'Alguaire serà una realitat l'any que ve,

s'està avançant en l'autovia d'Osca i cal reclamar al Govern central que ens acceleri obres com l'autovia de la Val d'Aran i l'Eix Pirinenc, sense oblidar el canal Segarra-Garrigues. L'empresariat comença a mirar cap a Lleida. Cal, però, que nosaltres també fem les coses ben fetes. Som un territori d'oportunitats. L'Estatut de Catalunya recull una nova organització territorial.

Amb l'aparició de les vegueries, quin serà el paper de les diputacions?

La meva posició és clara. Jo estic a favor de la desaparició de les actuals diputacions provincials i en coincidència amb el Govern de la Generalitat. La distribució en vegueries respon al concepte més propi de Catalunya de divisió territorial del país. Les diputacions han de desaparèixer o transformar-se, en el cas de Lleida, en dues vegueries. Les vegueries no han de generar més administracions, sinó ser més properes a la ciutadania. Ara cal avançar en la concreció d'aquest procés.

El síndic d'Aran ha explicat la voluntat que la comarca quedi al marge de la vegueria. Creu que l'Aran s'ha d'incloure a la vegueria de l'Alt Pirineu?

L'Aran forma part del Pirineu; ara bé, la decisió d'incloure aquest territori dins de la futura vegueria del Pirineu correspon al Govern i al Consell Generau d'Aran. L'ideal seria poder trobar un encaix en el qual l'Aran no depengui de la vegueria del Pirineu, que tingués una relació directa amb el Govern, com passa ara en l'estructura comarcal. L'Aran no és un consell comarcal més sinó que té la seva personalitat pròpia amb un autogovern dotat de competències importants. De tota manera, és difícil encaixar l'Aran en un sistema de vegueries sense formar part de la vegueria del Pirineu. L'Aran, si no és dins de la vegueria del Pirineu, hi hauria d'estar associat, aquest potser seria el terme apropiat. Aquesta seria, potser, la solució: l'Aran associat a la vegueria del Pirineu.

D'altra banda, la Comissió Municipalista de Catalunya va reclamar un finançament més just per al món local. Quin és el seu parer respecte a la reforma del sistema de finançament local?

El finançament local no s'ha resolt mai, és una les assignatura pendants de la transició. El tema del finançament del món local i l'estructura municipal no s'ha tractat amb la seriositat necessària. Jo diria que el finançament del món local és el més deficitari de tots perquè és condicionat sempre pel finançament de les altres dues administracions: l'autonòmica i l'estatal. Els alcaldes dels nostres municipis pateixen diàriament per tirar endavant els seus pobles amb la dignitat que mereixen els seus conciutadans i conciutadanes, augmenten dia a dia les seves responsabilitats per donar més serveis, mentre que el seu finançament, només del 13% de la despesa global d'Espanya, no s'igualava amb la despesa corrent; una situació que aboca al dèficit o a l'endarreriment dels nostres pobles. A les comarques de Lleida, a més, tenim la situació més agreujada perquè la Llei d'Hisendes Locals actual no preveu realitats evidents en el finançament municipal, com l'extensió territorial dels pobles, el nombre de nuclis que tenen, la seva població real, els nivells d'ingressos corrents, i es basa en canvi en factors com el poblacional, que no són igual de vàlids per a municipis de les nostres comarques que per als de les barcelonines, per posar un exemple. Només cal una dada per constatar això: els municipis de menys de 2.000 habitants representen el 66,79% de la superfície total i el 5,78% de la població total. Calen canvis de criteris, com reinvertir l'IVA que els ajuntaments paguen ara a Madrid en obra pública.

A més de president de la Diputació és alcalde de Montgai, un municipi de menys de mil habitants. En aquest context, com valora les reivindicacions dels micromunicipis? Considera que les administracions podrien fer més pels petits municipis?

No n'hi ha mai prou, sempre es pot fer més, però cal reconèixer que els últims anys el Govern català ha fet un esforç important per atendre els petits municipis. En aquests moments ja se subvenciona fins al 95% de les ajudes que arriben mitjançant el PUOS i també s'han incrementat d'una manera molt considerable els percentatges dels fons de cooperació local. Ja sabem que és insuficient, però sí que hi ha hagut els

últims anys una sensibilització per part de la Generalitat molt superior a la de governs anteriors i per tant hem avançat d'una manera insuficient però significativa. Tanmateix, encara hi ha pobles que tot i ser molt a prop de rius i embassaments no tenen garantida l'aigua potable, es troben fora de les xarxes de noves tecnologies com internet o tenen 150 habitants disseminats en 10 o 12 nuclis de població amb un centenar de quilòmetres de camins rurals d'accés a les poblacions. Hem d'aconseguir que els habitants d'un poble petit tinguin garantits els serveis bàsics d'una societat moderna.

Recentment ha estat escollit president del Consorci Local i Comarcal de Comunicació (CLCC). D'acord amb això, com valora el procés cap a la Televisió Digital Terrestre (TDT)?

Estic convençut que en sortirem guanyadors, tot i les incerteses i dificultats que sempre generen els canvis evolutius. El CLCC ha de fer una aposta clara pels mitjans locals arrelats al territori: pels seus continguts de proximitat, per la cohesió social, per la llibertat d'expressió i per la defensa de la llengua i la cultura catalana.

La realitat de Catalunya i la del seu futur com a país passa per tenir mitjans de comunicació propis que expliquin les coses des de dins, i en aquest projecte

són fonamentals els mitjans locals, que han de tenir en el CLCC una eina eficaç fomentant projectes que contribueixin a generar un sistema que econòmicament i socialment sigui útil i sostenible.

En relació amb el desplegament digital, com valora les cobertures de telecomunicacions a la demarcació de Lleida?

S'han fet esforços, però són insuficients perquè Lleida pugui ser competitiva. L'equilibri territorial arriba amb qüestions com aquesta, l'accés a les noves tecnologies. En ple segle XXI cal que internet arribi a tot el territori mitjançant ADSL o altres vies. Una de les maneres d'aconseguir que la joventut s'arrelli als pobles és donant-los i facilitant-los l'accés a aquestes noves tecnologies. No s'entén una societat moderna sense internet.

Finalment, com valora la col·laboració de la Diputació de Lleida amb l'ACM?

És molt positiva, difícilment podria ser millor. L'ACM i nosaltres compartim un objectiu bàsic comú: la defensa dels interessos dels municipis i dels ciutadans de Catalunya. L'ACM fa el paper, en moltes qüestions, de veritable portaveu del món local i de servei als municipis des de camps tan diversos com el jurídic, la gestió econòmica o la formació de càrrecs electes i tècnics municipals.